De underjordiske på Bornholm

postnord

Højen, en af de underjordiskes boliger

Tekst af: Ane Cecilie Mogensen

I højene bor de underjordiske, de små væsener af den bornholmske undergrund. Når de fester, rejser højen sig på fire gloende pæle, og man kan se dem danse rundt derinde til sælsomme melodier og rytmer. Det er lutter druk og vildskab.

De underjordiske er meget glade for menneskebørn, og hvis ikke de ligefrem forbytter menneskenespædbørn med deres egne om natten, så prøver de i det mindste at lokke de lidt større børn ned i deres høj med lækker mad eller andre gode sager. Børn er jo ofte godtroende, og hvis der ikke er en voksen eller et større, fornuftigere barn til at standse dem, så hænder det, at børnene forsvinder ned i højene og aldrig dukker op igen. Derfor er de voksne meget varsomme med at lade børnene færdes alene omkring højene.

Hvert år ved fruenat gør de underjordiske status over deres formue, og en kedel fuld af sølv- og guldmønter står praktisk talt til fri afhentning på toppen af deres høj. Sagen er blot den, at man ikke må ytre et eneste ord eller udråb før man er sikkert hjemme med skatten og solen er stået op på himlen igen. Intet menneske har endnu klaret opgaven, for lader man blot den mindste lyd undslippe sine læber, forsvinder skatten straks som dug for solen, og de underjordiske har masser af tricks i ærmet som kan narre den dumme til at tale før tid.

Menneskene og de underjordiske udveksler af og til ydelser og hjælper hinanden. Ikke alle mennesker frygter nemlig de underjordiske. Et menneske kan undertiden finde på at hjælpe de underjordiske med at reparere et stykke værktøj, eller låne brudeklæder eller en hel gård ud til dem ved bryllupper og julefester, som de underjordiske betaler for med den lækreste mad, det fineste sølv- og guldtøj eller andre værdifulde tjenester.

Den kloge tilintetgør sin frygt og sine fjender, når han gør dem til sine venner.

Motivet på frimærket er skabt af den bornholmske papirklipper Ane Cecilie Mogensen.

